

Minister Klimatu i Środowiska

DLŁ-WNO.0500.26.2026.BW
4269702.17265914.14051719
Warszawa, 13-03-2026

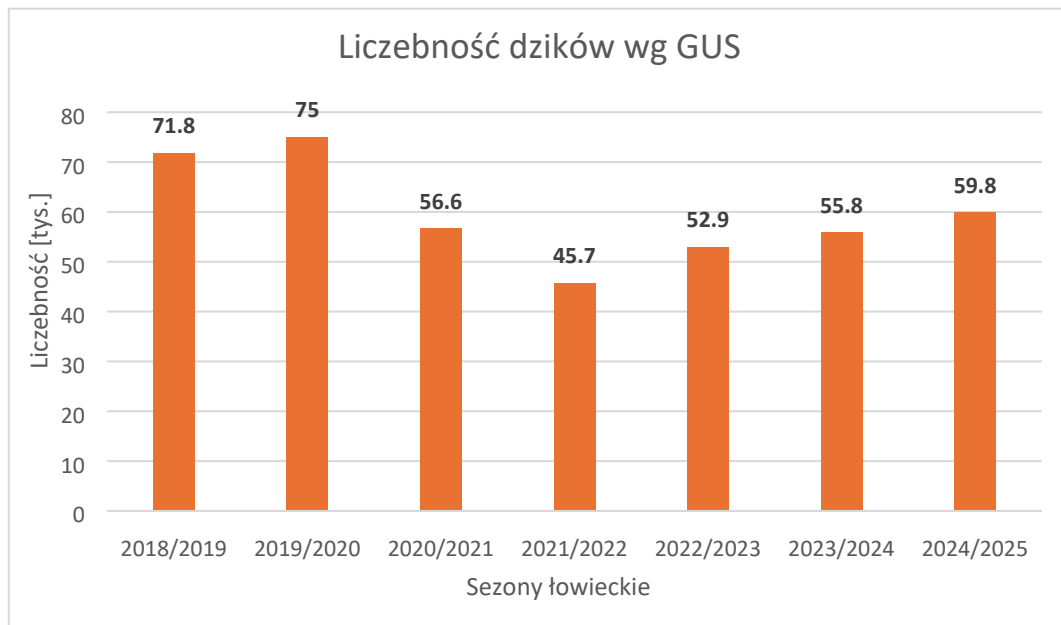
Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posła Wiesława Krajewskiego (znak: K10INT15681)
Temat: rosnący problem obecności dzików na terenach zamieszkałych

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT15681 Posła na Sejm RP Pana Wiesława Krajewskiego, przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Według danych GUS, liczebność populacji dzika w Polsce na przestrzeni ostatnich lat przedstawia się następująco:

Wykres 1. Liczebność populacji dzika na przestrzeni ostatnich łowieckich lat gospodarczych wg GUS

W ostatnich latach liczba odnotowywanych przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska zgłoszeń dotyczących obecności dzików na terenach miejskich utrzymuje się na stałym poziomie. Informuję również, że Ministerstwo nie dokonuje analizy wpływu populacji dzików na bezpieczeństwo mieszkańców oraz infrastrukturę komunalną. Informacje na temat problemów generowanych przez zwierzęta w miastach wynikają z pojedynczych sygnałów, które docierają do Ministerstwa.

Jednocześnie w skali kraju, w związku z działaniami ukierunkowanymi na zwalczanie Afrykańskiego Pomoru Świń (ASF) oraz na skutek samej choroby, znacząco obniżyła się liczebność populacji dzików.

Obserwowany proces przenoszenia się zwierząt na tereny miejskie wynika w głównej mierze z powodu poszukiwania łatwo dostępnego pokarmu (któremu sprzyjają otwarte śmietniki czy celowe dokarmianie przez mieszkańców) oraz wyzbywania się naturalnego lęku przed człowiekiem. Przyczyną tego stanu rzeczy jest również szybko postępująca urbanizacja i synantropizacja terenów w pobliżu miast oraz prowadzenie w obszarach poza obwodami łowieckimi atrakcyjnych dla dzików upraw rolnych np. kukurydzy.

W incydentalnych przypadkach przebywania zwierząt w mieście zastosowanie powinny znaleźć przepisy ustawy o samorządzie gminnym¹. Art. 7 ust. 1 pkt 14 tej ustawy stanowi bowiem, że zadania własne gminy obejmują w szczególności sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Przebywanie dzikich zwierząt w mieście niewątpliwie może powodować naruszenie porządku publicznego oraz zagrożenie bezpieczeństwa obywateli. Istnieje możliwość niszczenia przez te zwierzęta mienia, urządzeń produkcyjnych bądź użyteczności publicznej czy wtargnięcia na obszar, na którym odbywa się ruch drogowy. W skrajnych przypadkach dzikie zwierzęta mogą zaatakować ludzi oraz zwierzęta gospodarskie i domowe. W takich sytuacjach należy stosować przywołany przepis ustawy o samorządzie gminnym jako regulację upoważniającą gminę do podejmowania działań w celu przywrócenia porządku publicznego lub zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom.

Obecnie obowiązujące przepisy – w szczególności art. 45 ust. 3 ustawy – Prawo łowieckie² – umożliwiają podejmowanie działań w sytuacjach problematycznych. Zgodnie z tym przepisem starosta, w przypadku występowania szczególnego zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania obiektów produkcyjnych lub użyteczności publicznej, może w uzgodnieniu z Polskim Związkiem Łowieckim wydać decyzję o odłowie, odłowie wraz z uśmierceniem lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny, również na obszarze administracyjnym miasta.

Ponadto istnieje możliwość uzyskania zezwolenia właściwego terytorialnie marszałka województwa na podstawie art. 9a ustawy – Prawo łowieckie na płoszenie zwierzyny – po zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Łowieckiego. Zezwolenie może być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych oraz jeżeli nie jest szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji zwierząt łownych.

---

¹ Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, z późn. zm.).

² Ustawa z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz.U. z 2025 r. poz. 539, z późn.zm.).

Praktyka stosowania ww. rozwiązania wskazuje jednak na problemy z jednoznacznym określeniem odpowiedzialności za wykonanie odstrzału redukcyjnego i jego finansowania.

Mając na uwadze istniejące rozbieżności w interpretacji przepisów w zakresie realizacji działań wynikających z art. 45 ust. 3 ustawy – Prawo łowieckie, w tym rozstrzygnięć Regionalnych Izb Obrachunkowych (dalej: „RIO”), Minister Klimatu i Środowiska zwrócił się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, sprawującego nadzór nad RIO, z wnioskiem o przekazanie stanowiska tut. resortu do ww. organów celem przeprowadzenia pogłębionej analizy i ujednoczenia stosowanego orzecznictwa, co może wpłynąć na umożliwienie skutecznego prowadzenia działań mających na celu odłów, odłów wraz z uśmierceniem lub odstrzał redukcyjny zwierzyny.

Należy także zaznaczyć, że sposób postępowania ze zwierzętami pojawiającymi się na terenach zurbanizowanych leży na styku kilku ustaw, będących w gestii Ministerstwa Klimatu i Środowiska (ustawa – Prawo łowieckie), Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (ustawa o ochronie zwierząt³) oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (ustawa o samorządzie gminnym).

Tematyka postępowania ze zwierzętami na obszarach zurbanizowanych była przedmiotem II posiedzenia Zespołu do spraw zmian systemowych w łowiectwie – organu pomocniczego Ministra Klimatu i Środowiska, którego zadaniem jest wypracowanie rekomendacji do zmian przepisów prawa w zakresie łowiectwa. Podczas dyskusji podnoszono kwestie ograniczeń i ryzyka prowadzenia odstrzału dzików w miastach. Wskazywano m.in. na niską motywację myśliwych do wykonywania odstrzału redukcyjnego (brak korzyści finansowych lub rzeczowych), podwyższone ryzyko oddawania strzałów w przestrzeni zurbanizowanej oraz obciążenia organizacyjne związane z prowadzeniem odstrzału w pobliżu zabudowań. Działania Ministerstwa Klimatu i Środowiska zmierzają do wypracowania rozwiązań niwelujących wskazane problemy i usprawnienia procedur reagowania na obecność dzików w miastach.

W celu ograniczenia przyczyn pojawiania się dzików w miastach stosowane są pojemniki na odpady z pokrywą zabezpieczającą przed ich otwarciem lub mechanizmem zapobiegającym ich wywróceniu przez zwierzęta. Powszechne stają się zamykane wiaty śmietnikowe na osiedlach. Zwiększana jest częstotliwość odbioru odpadów, aby zalegając w przestrzeni miejskiej, nie zachęcały dzików do wizyt na terenach zurbanizowanych celem łatwego zdobycia pożywienia. Prowadzone są działania edukacyjne w zakresie zakazu dokarmiania dzików przez mieszkańców miast oraz nieporzucania śmieci w miejscach publicznych, zwłaszcza odpadów pochodzenia organicznego. W miastach odbywa się również wykaszanie i porządkowanie nieużytków oraz miejsc umożliwiających bytowanie zwierząt (trawy, trzciny, zakrzaczenia).

W ramach prac Zespołu do spraw zmian systemowych w łowiectwie planowane jest przygotowanie rekomendacji dotyczących rozwiązań organizacyjnych w celu poprawy bezpieczeństwa mieszkańców miast. Obejmą one również działania informacyjne i edukacyjne, mające zwiększyć świadomość społeczną w zakresie właściwego postępowania w przypadku kontaktu z dzikimi zwierzętami.

---

³ Ustawa o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 1580 z późn. zm.).

Informuję również, że finansowanie działań mających na celu ograniczanie szkód wyrządzanych przez dziki leży poza kompetencjami Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.